

1. mai

HESIN altjóða dagur arbeiðandi fólksins hevur eisini trúliga og í mong Harrans ár verið hildin í Føroyum. Tað var tann tíð, og er tað kanska enn, at mong ikki rættuliga høvdu hug at taka undir við tiltakinum ella beinleiðis meinskaðust við tað, tí sum tey søgdu, vit arbeiða kortini øll á einhvønn hátt.

HETTA er sjálvsagt so, men hjá teimum, ið áður bert høvdu hendurnar og tað gerðaarbeiði ella teir fáu tímar, ið kapitalurin hevði hug at leiga frá ognarleysum bønarfólki, var týðningurin av einum altjóða arbeiðaradegi bæði stórir og sjálvsagdur.

HETTA var høvi, arbeiðandi fólkið gjørdi stóðuna upp, metti um og fegnaðist um vunnin rættindi eins og harmaðist um tað, ið ikki var rokkið og sum mangan lív og heilsa varð sett í veð fyrri at røkka í framtíðini — um ikki annað so bønnum og komandi ættum at gagni.

AT ótökk mangan var verðsins løn fyrri hetta fyrri samfe-

lagið alt uppbyggjandi stríð, eru mong døpur dømi um — hetta hóast allir føroyingar í dag neyvan høvdu dugað at ímyndað sær samfelagið uttan teir batar og verklugu broytingarnar, hesar undanfarnu kempur stríðust fyrri og lutvíst rúkku.

ARBEIÐSKEYPARAR, verka-fólk, tíma- sum fastlønð kunnu tí í dag ikki annað enn hjartaliga takka undanfarnu fakfelagsfólkum okkara, og teimum hesi umboðaðu, fyrri ótróttliga stríð teirra fyrri einari betri tilveru fyrri øll. Hesi hava veruliga verið hjartatáttur in í øllum føroyskum framburðspolitikki og kunnu eisini gerast tað framyvir, um tað fyririt móttvegis alsamfelag okkara, tey undanfarnu ongantið gloymdu, altíð verður borið við í stríðnum.

EIN vísir og hámettur maður segði einaferð, at trýst til framburð altíð kemur frá vinstru. Framburður hevur í Føroyum í longri tíð ikki verið meira neyðugur enn í dag, nú vit standa fyrri álvarsligum umleggingum í høvuðsvinnu okkara — umleggingum, ið ikki sleppast undan, um fræg-

ari skal fáast burtur úr egna tilfeingi okkara.

SO døpur útlitini annars eru og so hart trýst fakfeløg og onnur kanska hava hug at leggja á samfelagið, skulu vit kortini ikki ivast í, at vit, við neyðuga fyrilitinum og góða viljanum hjá politiska valdinum, virksleiddslum og arbeiðandi fólkinum, kortini fara at hóma ein ljósari dag sum frá líður.

TAÐ sigst, at »arbeiðaraparádisinik, sum borgarligi vongurin so niðursetandi skírir tey samfeløg, har arbeiðandi fólkið vil annað og meira, enn bert at træla fyrri kapitalin, nærum øll eru farin í søguna.

HETTA bar seg ikki, næstan blinda álitid á tað góða og á abyrgdarkensluna hjá tí einstaka til altíð at gera skyldu sína, var utopi ella beinleiðis tápuligt.

HARÍ eru vit ikki heilt samdir, men hóast einki arbeiðaraparádis, so hava vit í Føroyum enn í verki eitt vet av hesum góða vilja millum arbeiðandi fólkið til felags virkisfremjan. Arbeiðsplássini kring landið

eru mong, sum í besta samhaldsanda hvíla á arbeiðandi fólkinum sjálvum, og var fólkið saman við kommunum ikki gingið undan í arbeiðsskapandi tiltøkum, vóru Føroyar og føroyingar munandi færri og fátækari.

TÍ skal tað, uttan mun til hvat nútíðin sigur um einasta sáligerandi virkis- og ognarbýti, vera inniliga vón okkara, at arbeiðandi fólkið, hóast mangan kroyst av vinnuloyssi, í felag enn eina ferð verður fremst í røðini millum teirra, ið onkunsvegna skulu standa fyrri endurreisnini av vinnu okkara.

Lønarsamráðingarnar standa fyrri og munandi lønarbatar eru neyvan undir landi. Men uttan mun til úrslit áliggur okkum øllum, sum fólk undir toliligum sosialum korum, at takka feløgnum og stríðsfólkum teira, sum veruliga eiga størsta heiðurin fyrri teimum vælfærdarskipanum, vit hóast alt í dag kunnu vísa á og vóna, at verkafólksins »veruligi dagur« kortini ikki er so langt burturi.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRÍU FØROYAR

NORÐSTÍÐ

Tað vil vísa seg

Dimmalætting biðar spent eftir hvussu leikur fer, tá sáttmálasamráðingarnar koma fyrri. Blaðið skrivur m.a. í oddagreini í gjár:

Der er vistnok ikke fremkommet nogen supplerende kommentar fra Folkeflokkens socialdemokratiske fæller i landsstyrekoalitionen til denne udtalelse om skattelovændringens favorisering af de højere indtægter, der er sket om ikke på bekostning af de lavere lønede, så dog med en forholdsvis værdiforringelse af deres i forvejen lave løn til følge.

Om de lønmodtagere, der ligger under grænsen for at opnå skattemæssig kompensasjon for tidligere ekstraordinære spareanstaltninger fra det

offentlige side, lader sig nøje med denne skattelovændring som en af de først afviklede sager fra landsstyret under ledelse af det parti, der kalder sig arbejderes og de lavtlønnedes repræsentanter — og som vistnok også får en ikke ubetydelig del af dem til at hoppe på denne flokskel —, det vil vise sig under overenskomstforhandlingerne i de kommende dage eller uger.

Hvør finnur seg í hvørjum fer tíðin sjálvsagt at vísa.

Javnaðarflokkurin segði seg undan valinum vilja lækka marginalskattin. Hetta lyfti hevur javnaðarflokkurin hildið. Ein lækking av marginalskattinum merkir sjálvsagt, at tey, ið hava havt størsta marginals-kattatrýst, fáa størsta lættan. Um hetta er beint ella skeivt, kunnu ymiskar meiningar vera um.

Men tað, sum eftir okkara tykki er mest umráðandi, tá talan er um skattavíðurskifti, er at gera nakað við teir mongu loyvdu hættirnar, sum gera tað møgult at sleppa undan at gjalda skatt yvirhøvir. Tað má vera eitt minstakrav, at javnaðarflokkurin av álvara fer í holt við hetta mál.

P-talið

Jógvan Sundstein, vara-løgmaður, hevur svarað einum fyrispurningi um P-talið. Hann sigur m.a.:

Jógvan Sundstein segði í svári sínum, at tað í 1987 vóru gjørdar broytingar í skattalógini, sum álođu borgarunum og peningastovnunum at nýta P-talið í sambandi við upplýsingar um peningakonti til skattamyndugleikarnar.

— Broytingar vórðu ikki gjørdar í skrásetingarlógini. Seinasta lands-

stýri ásetti við kunngerð at útseta nýtsluna av P-talinum til 1. september 1990, og hetta landsstýrið hevur samtykt at útseta nýtsluna av P-talinum til peningakonti einaferð afturat, hesaferð til 1. oktober 1991, segði Jógvan Sundstein.

— Í meðan arbeiðir landsstýrið við at endurskoda skrásetingarlóggávuna, og harvið eisini nýtsluna av P-talinum sum heild. Áttalanin er, at hetta arbeiðið skal verða liðugt áðrenn 1. august 1991, segði Jógvan Sundstein í svári sínum til Lisbeth L. Petersen.

Ikki skulu vit í hesum føri taka dagar ímillum hvat vit skulu brúka P-talið til, men bert vóna, at landsstýrið umsiðir finnur útav hesum. Fólk eru hildin í nóg leingi fyrri gjøldur av at landsstýrið ikki torir at taka eina stóðu hesum viðvíkjandi.

Kapping um ferðafólk

Ferðafólkatið fer nú at byrja av álvara og flutningsfeløgini brynja seg út. Bæði tey loftvegis og sjóvegis.

Í báðum førum er handilslig kapping á økinum. Føroysk og útlendsk.

Henda kapping hevur nógv at siga fyrri brúkaran. Prisirnir í summarnar fyrri at sleppa av landinum í summarnar eru ikki at kenna aftur og kunnu ikki á nakran hátt sammetast við »vanligu« prisirnar. Serliga loftvegis.

Á odda í priskrignum gongur Danair, men føroyska flogfelagið vil sjálfandi ikki standa aftanfyri, hóast litil ivi man vera um, hvat felag

hevur hina frægaru figgarorkuna um nakrar krónur skulu setast til. Danair hevur sum kunnugt flogið til og úr Føroyum fyrri ein tilíkan kostnað, sum meir at kalla hevur verið rán heldur enn rimiligur ferðakostnaður. Men tá vóru teir einsamallir.

Ti er at vóna, at Atlantic fer at standa seg í kappingini. Hvør einstakur kann gera sitt til tað eisini — tá ferðaseðilin verður keyptur.

